

Andrzej Rybiński, Zła dziewczyna

Zła dziewczyna miała swój wdzięk
Łobuzerski w oku błysk
Włosy jak miedziany migotliwy hełm
Wyrazisty każdy twarzy rys

Zła dziewczyna miała ten styl
Złoty iskier w oczach blask
Tylko czasem melancholii zwiewny pył
Jak welonem jej otulał twarz

Pamiętam dobrze jej spojrzenia
Pamiętam dobrze głosu tembr
Wracają zapomniane cienie
Zapach włosów, kolor szminki
Zaraźliwy, jak dzwoneczek, śmiech

Zła dziewczyna, niby piekło
W środku wulkan, lawa, blask
Ten, kto dał się nabrać na pozorny chłód
Nie rozumiał, co jej w duszy gra

Zła dziewczyna spadła z nieba
Tak jak deszcz z wysokich gór
Niezmieniona nadal płynie poprzez czas
Czarnych wspomnień biały anioł stróż

Pamiętam dobrze jej spojrzenia
Pamiętam dobrze głosu tembr
Wracają zapomniane cienie
Zapach włosów, kolor szminki
Zaraźliwy, jak dzwoneczek, śmiech

Złej dziewczyny trochę żal
Dawno poszła w siną dal
Z serca, jak ze zdjęcia, pościarałem kurz
Złej dziewczyny tutaj nie ma już
Nie ma już, nie ma już